

РЕШЕНИЕ

№ 8560

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **888** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. А. А., гражданин на С., роден на 01. 01. 2003 г., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. К. С., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, срещу Решение №1- В/07. 01. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 4316/16.12.2024 г. на ДАБ при МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението като постановено в противоречие с материалния закон и целта на закона, издадено и при съществено нарушение на административнипроизводствените правила. Прамят се възражения, че в производството по допустимост на подадената последваща молба интервюиращият орган има само правомощия да провери дали са налице нови елементи и обстоятелства, свързани с условията за предоставяне на международна закрила по ЗУБ, без да оценява по същество тези нови елементи и обстоятелства. Ситуацията в С. е променена след постановяване на предходното решение, в страната е установена нова власт, това са нови обстоятелства, които не са били обсъдени в предходното производство, по което е постановен отказ по същество. Прави се иска за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за разглеждане на последващата молба за международна закрила по същество. В хода

на делото доводите се поддържат от адв. С..

Отвeтникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт П., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Жалбоподателят се позовава единствено на ситуацията в С.. Актуалната справка за С. не сочи на влошаване на ситуацията на със сигурността след падане на режима на Б. А., хиляди сирийски граждани се завръщат да живеят в страната си по произход. Ситуацията е неотнoсима към получаването на международна закрила и по причина, че за жалбоподателя Турция е трета сигурна страна, в която той е живял дълги години.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на Р. А. А., гражданин на С. за предоставяне на международна закрила е отказано с Решение № 2538/06. 02. 2023г. на председателя на ДАБ при МС. Решението е потвърдено с Решение №6126/18. 10. 2023 г. по адм. дело № 2032/2023 г. на АССГ, влязло в сила на 19.11.2023 г. по данни от системата на АССГ.

Р. А. А. е подал последваща молба за международна закрила с рег. № УП – 4316/16.12.2024 г. на РПЦ – [населено място], ДАБ при МС. Към молбата е приложена справка относно положението на житилетие на С. след възобновяване на конфликта, провинция И., район С.. Посочено е че справката е от съществено значение за бежанската история на заявителя и е възникнала след постановяване на решението за отказ за предоставяне на международна закрила.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 1- В/07. 01. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС на интервюиращ орган при ДАБ, с което, на основание чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, не е допусната последващата му молба с рег. № УП – 4316/16.12.2024 г. на РПЦ – [населено място], ДАБ при МС до производство за предоставяне на международна закрила, органът е изтъкнал, че така представената справка не води до съществена промяна на формирания извод за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Тя не е обвързана с твърдения, че общоизвестните промени в ситуацията засягат лично заявителя в контекста на неговата бежанска история в съществена степен, че да доведе до постановяване на различно решение по молбата му за закрила.

Като е заключил, че не са представени нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, същата е приета за недопустима и производство за предоставяне на международна закрила не е образувано.

В хода на съдебното производство е представена актуална Справка № мд – 02 – 60/29. 01. 2025 г. за ситуацията в С., видно от която, много сирийски граждани се завръщат в страната след падане на режима на Б. А.. Ситуацията се подобрява, международните полети от летището в Д. са възобновен, ВКБООН и партньорските организации увеличават хуманитарната помощ, за да осигурят потребностите на завърналите се сирийци.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 13.01.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 20.01.2025г. Жалбата е подадена в

преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците, подадена е от надлежна страна, адресат на акта и следователно е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Според легалното определение на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а "чужденец, търсещ закрила" е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т. 2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от /чужденец до Република България / параграф 1, т. 10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Р. А. А. молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците.

С § 27 от ЗИДЗУБ, в сила от 26.12.2015 г. в глава шеста на ЗУБ е създаден раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ. С тях са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. Тази преценка е възложена с чл. 76б, ал. 1 ЗУБ на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска (т. 1) или не я допуска (т. 2) до производство за предоставяне на международна закрила.

Нормата на чл. 76б от Закона за убежището и бежанците не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл. 76в от ЗУБ, чужденците не се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 29а. Посочените обстоятелства, обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна

закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съобразно текста на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Представеното с последващата молба писмено доказателство представлява Справка относно положението на жителите на С. след възобновяването на конфликта, провинция И., район С. и съдържа данни към месец декември 2024 г., непосредствено след падането на режима на Б. А..

Подадената от жалбоподателя последваща молба с рег. № УП – 4316/16.12.2024 г. на РПЦ – [населено място], ДАБ при МС е недопустима по чл. 13, ал.2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени по чл. 75, ал. 3, изр. 1 ЗУБ при произнасянето по предходната молба за закрила като необоснована и недоказана да обуслови предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут с отказа по Решение № 2538/06. 02. 2023г. на председателя на ДАБ при МС. Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут. Видно от представената нова актуална справка за С., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Настъпила е промяна в страната по произход, има писмено доказателство за тази промяна, но то не е от съществено значение за промяна на взетото вече решение за отказ за предоставяне на статут, каквото е изискването на чл. 13, ал.2 от ЗУБ. Следва да се приеме, че процедурата по проверка на допустимостта по последващата молба е надлежно проведена. Обжалваното решение е мотивирано с фактически и правни основания за недопускане на молбата. В случая административният орган точно е подвел фактите по казуса към правната норма на ЗУБ.

Справката за С. е ново обстоятелство, което обаче не е от съществено значение за статута на заявителя, доколкото в предходното производство е прието, че сирийският гражданин може да се установи в Турция, където е живял преди да дойде в Република България. Един от мотивите за отказ, който не е опроверган с представената справка за С. е че Турция е „трета сигурна страна“ за жалбоподателя, както е посочено в Решение №6126/18. 10. 2023 г. по адм. дело №2032/2023 г. на АССГ, влязло в сила на 19.11.2023 г.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсеция закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, без отменителни основания по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК във вр.с чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното, на основание чл.173, ал.2 от АПК и чл.85 ал.3 от ЗУБ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. А., гражданин на С., роден на 01. 01. 2003 г., ЛНЧ

[ЕГН], чрез адв. К. С., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, срещу Решение №1- В/07. 01. 2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 4316/16.12.2024 г. на ДАБ при МС до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

Съдия: